

متن پرسش

با سلام: بنده از یکی از علما ذکر اربعینی می‌گیرم و الان در انتهای چهارمین چله خود هستم. همیشه ابتدای این اربعین‌ها با نشاط خاصی آغاز می‌شود و ترک گناه دوام ذکر سمت و جوع و.... در حالت خوبی هست. هرچه بیشتر به انتهای چله نزدیک می‌شوم یکی یکی سنگرهای فتح شده را پس می‌دهم به طوری که در انتهای چله یک انسان گناهکار هستم و تنها کالبد بی‌روحی از اذکار و نماز شب و قرآن و عبادات بدون حضور قلب باقی می‌ماند. این مسئله برایم آزار دهنده است و وقتی برای اربعین بعدی نزد استاد می‌روم تا ذکر جدید بگیرم احساس می‌کنم که اذکار اربعین قبلی به خاطر گناهان بی‌اثر شده. پس نیت شروع جدید می‌کنم و بدون اجازه استاد اذکار چله قبل را همراه چله جدید می‌گویم و این شرایط دارد به وسواس تبدیل می‌شود. آیا گناهان باعث از بین رفتن خاصیت اذکار می‌شوند؟ چه کار کنم؟ دلم می‌خواهد یک چله بدون گناه داشته باشم تا اذکار آن چله بر جانم اثر کند و بعد ذکر جدید بگیرم. اما عمر کوتاه است و فرصت کم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: روحیه‌ی انقلابی و ارادت به مقام معظم رهبری و انس با رفقا و فعالیت‌های اجتماعی، فراموش نشود. موفق باشید